

prima instanță: A. Gafton
instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru

dosarul nr. 3ra-285/15

ÎNCHEIERE

11 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Țurcanu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Țurcanu împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Tatiana Țurcanu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 iulie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 13 noiembrie 2012, Tatiana Țurcanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că este o persoană intern deplasată din raioanele de est ale Republicii Moldova, care a avut de suferit în urma acțiunilor de luptă pentru apărarea Independenței și Integrității teritoriale ale Republicii Moldova. Dispune de adeverință prin care a fost recunoscută ca persoană refugiată și forțată să-și părăsească locul de trai aflat pe teritoriul Republicii Moldova din stânga Nistrului.

Susține că în conformitate cu prevederile pct. 1 al Hotărârii Guvernului RM nr. 658 din 21 octombrie 1993, se asigură cu spațiu locativ, conform legislației locative în vigoare, familiile cetățenilor care au fost nevoiți să părăsească domiciliu din raioanele de est ale Republicii Moldova și n-au avut posibilitatea să revină la locul precedent de trai ca urmare a participării lor la acțiunile militare de apărare a integrității și independenței Republicii Moldova sau a activității politice îndreptate împotriva separatismului, iar potrivit pct. 4 al Hotărârii menționate, se permite ca excepție, organelor autoadministrării locale, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor să ia la evidență și să introducă în listele de îmbunătățire a condițiilor

locative, persoanele indicate în prezenta hotărâre, fără a ține cont de vechimea în muncă și de durata domiciliului lor (cu viza de reședință) în localitatea dată.

Afirmă că prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1410 din 20 decembrie 2004 „Cu privire la planul de acțiuni privind asigurarea cu spațiu locativ a persoanelor intern deplasate din raioanele de est ale Republicii Moldova”, Consiliul municipal Chișinău în executarea planului de acțiuni menționat, a aprobat prin decizia nr. 22/25-1 din 27 aprilie 2005 „Cu privire la atribuirea în folosință a unor loturi de pământ din str. Ginta Latină Întreprinderii municipale - Direcției construcții capitale a Consiliului Municipal Chișinău” și prin decizia nr. 45/1 din 18 aprilie 2006 „Despre operarea unor modificări în deciziile adoptate anterior”, prin care a atribuit două terenuri de pământ din str. Ginta Latină și str. N. Milescu Spătarul mun. Chișinău pentru construcția a două blocuri locative pentru persoanele intern deplasate din raioanele de est ale Republicii Moldova, care au avut de suferit în urma acțiunilor de luptă pentru apărarea independenței și integrității teritoriale ale Republicii Moldova.

Menționează că blocul locativ din str. N. Milescu Spătaru nr. 21/5 mun. Chișinău, este construit în baza acordului cadru de împrumut încheiat între Republica Moldova și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, în special pentru persoanele intern deplasate din raioanele de est ale Republicii Moldova.

Mai indică că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2009, instanța de judecată a admis integral acțiunea Tatianeî Țurcan, obligând Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău să o ia la evidență și să o introducă în listele de îmbunătățire a condițiilor locative ca persoană intern deplasată din raioanele de est ale Republicii Moldova, hotărâre rămasă irevocabilă.

Relatează că conform certificatului nr. 02-09/1178 din 14 septembrie 2012, eliberat de Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău, se confirmă faptul că Tatiana Țurcanu și Vlad Țopa nu au participat la procesul privatizării locuințelor pe teritoriul mun. Chișinău, iar conform certificatului nr. 0002/12/6972 din 26 septembrie 2012, eliberat de ÎS „Cadastru”, se confirmă că Tatiana Țurcanu nu dispune de vre-un imobil înregistrat cu drept de proprietate pe teritoriul Republicii Moldova.

Susține că problema abordată în cerere nu este soluționată, în prezent împreună cu membrii familiei nu dispune de spațiu locativ.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 1, 47, 53 a Constituției, Hotărârilor de Guvern nr. 658 din 21 octombrie 1993 și nr. 1410 din 20 decembrie 2004, Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, art. 1, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 42, 43, 44, 55, 56, 57, 160 Codul cu privire la locuințe, normelor internaționale care reglementează drepturile și protecția socială a persoanelor intern deplasate (Principiile de Ghidare asupra Deplasării interne emise de Comisia pentru drepturile omului a Națiunilor Unite în 1998), Recomandărilor Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1334 (1997) și nr. 1667 (2004) în privința situației refugiaților și persoanelor intern deplasate în Federația Rusă și alte țări ale CSI (inclusiv și R. Moldova), art. 1, 2, 3, 5, 8, 16, 17, 20, 23, 24, 25, 26 Legii contenciosului administrativ, art. 5, 33, 59, 60, 85 alin. (1) lit. a) pct. 8, 166, 167, 168, 174, 175, 176, 177, 178, 277 CPC.

Solicită obligarea Primăriei mun. Chișinău, Consiliului municipal Chișinău de a emite actul administrativ – decizie/dispoziție cu privire la repartizarea spațiului locativ conform normelor stabilite în art. 42 Codul cu privire la locuințe și legislației în vigoare.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 iulie 2014 a fost respinsă acțiunea.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 iulie 2014 a fost corectată eroarea materială evidentă din textul dispozitivului hotărârii primei instanțe din 01 iunie 2014 în „01 iulie 2014”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Tatiana Țurcanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 ianuarie 2015, Tatiana Țurcanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei recurate, considerând că la caz au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Menționează că autoritățile Republicii Moldova au construit două blocuri locative din str. Ginta Latină 11/3 și str. N. Milescu Spătarul 21/5 mun. Chișinău pentru persoanele intern deplasate din raioanele de est ale Republicii Moldova, care au avut de suferit în urma acțiunilor de luptă pentru apărarea Independenței și Integrității teritoriale ale Republicii Moldova.

Afirmă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2009, instanța de judecată a admis integral acțiunea Tatiane Țurcan, obligând Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău să o ia la evidență și să o introducă în listele de îmbunătățire a condițiilor locative ca persoană intern deplasată din raioanele de est ale Republicii Moldova. După intrarea în vigoare a acesteia, s-a adresat cu o cerere către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, prin care a solicitat să contribuie la executarea hotărârii nominalizate.

Menționează că potrivit încheierii executorului judecătoresc cu privire la primirea spre executare a documentului executoriu și intentare a procedurii de executare s-a dispus intentarea procedurii de executare și obligarea Consiliului municipal Chișinău să execute hotărârea menționată odată cu primirea prezentei încheieri. La 12 noiembrie 2012 documentul executoriu a fost restituit prin încheierea nr. 026-12-1198/10, iar hotărârea a rămas fără executare.

Relatează că la 27 decembrie 12, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu e emis o nouă încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare nr. 018-921/12, însă, toate eforturile întreprinse nu au atins scopul urmărit.

Pretinde că neexecutarea ulterioară a hotărârii îi va încălca dreptul garantat de art. 6 al Convenției Europene.

Susține că pe cazuri analogice, instanțele de judecată au admis cerințele reclamantilor cu privire la asigurarea cu spațiul locativ.

Consideră că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe contravin practicii CEDO, făcând referire la cauzele Olaru și alții versus Republica Moldova,

Bîzgu și alții versus Republica Moldova, Vartic Vasile, Țurcan Ion, Tudoreanu Ion, Cernețchi Elena, Luniov Elena versus Republica Moldova.

Indică că a făcut cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel după data de 14 noiembrie 2014 când acesta a fost expeditată pentru cunoștință, considerând astfel recursul declarat în termen.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expeditată în adresa recurente la 14 noiembrie 2014, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 151), iar ultima susține că a recepționat-o după data de 14 noiembrie 2014.

Astfel, la caz se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs la 12 ianuarie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Țurcanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatiana Țurcanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Țurcanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Țurcanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Dumitru Mardari